

Cùng Dã Thú HHH

Chương 10 : Chương 10

An Địch Mỹ Áo liều mạng về phía trước chạy, hắn cũng không biết mình tại sao muốn tức giận, hắn căn bản là không thích Hắc Lạc Lỗ Tư, ngược lại Hắc Lạc Lỗ Tư còn cường bạo hắn, còn đem hắn bắt đến Âm u giới ở chỗ địa phương quỷ quái này ngày đêm khinh dễ, hắn hận nó thấu xương. Nhưng thấy Chu Lợi Địch mang thai hài tử của Hắc Lạc Lỗ Tư, phổi của hắn đều tức điên rồi, lỗ mũi nói không ra lời thấy cay cay, hắn cảm thấy hắn bị Hắc Lạc Lỗ Tư đùa bỡn.

An Địch Mỹ Áo quay đầu, phát hiện Hắc Lạc Lỗ Tư cũng không có đuổi theo, càng thêm tức giận. Tên khốn kiếp này thế nhưng chưa có đuổi theo hắn, có lẽ bà liền quên hắn. Con mẹ nó! Khốn kiếp! Đại lừa gạt! Nói cái gì mà thích hắn, thương hắn, thì ra là cũng là gạt người, súc sinh!

An Địch Mỹ Áo đột nhiên cảm thấy mặt có chút ẩm ướt, đưa tay ra sờ mới phát hiện bất tri bất giác hắn thế nhưng lại khóc. Hắn càng thêm căm tức, mình khóc cái rắm, hắn không thích đồ dâm thú chết tiệt kia, hắn có cái gì mà phải thật đau lòng. Những người thích hắn còn rất nhiều, rất nhiều, dã thú không thích hắn, còn có những người khác thích hắn, chỉ cần hắn mở miệng lập tức liền có ngàn vạn người tranh nhau vì hắn đi chết. Dã thú lớn lên xấu như vậy lại còn háo sắc như vậy, còn là một động vật cấp thấp, một chút ưu điểm cũng không có! Bị nó thích, quả thực xui mười tám đời, nó không thích mình, mình nên cao hứng mới đúng!

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng ngực An Địch Mỹ Áo thực buồn bực thực đau, nước mắt làm sao cũng ngăn không được. An Địch Mỹ Áo chỉ có thể dùng sức mà chạy, dùng hết sức lực chạy trốn để cho hắn có thể giảm bớt một chút thống khổ trong lòng.

An Địch Mỹ Áo một mực nghĩ chuyện của Hắc Lạc Lỗ Tư, hoàn toàn không có chú ý tới bốn phía trời trở nên tối hơn, kinh khủng nhất chính là cách chỗ hắn không xa có một cái động lớn kỳ quái.

Chuyện không may xảy ra, An Địch Mỹ Áo vẫn cúi đầu chạy mà không

nhìn đường, rơi vào trong động lớn.

“A ——” An Địch Mỹ Áo muốn hỏi hận nhưng là không còn kịp rồi, hắn rơi vào trong động là một cái động không đáy, hắn vẫn đang bị rơi xuống, An Địch Mỹ Áo sắp bị hù chết rồi, chỉ có thể nhắm mắt lại càng không ngừng thét chói tai.

Không biết rơi xuống phía dưới bao lâu, An Địch Mỹ Áo rốt cục cũng bị rơi xuống một chỗ, ngược mắt nhìn bốn phía xung quanh, đáng thương An Địch Mỹ Áo lại là một trận kinh thiên động địa thét chói tai. Chỉ thấy hắn rơi xuống một trong một chỗ rừng rậm, bốn phía đều là các cây cối hoa cỏ kỳ quái cao lớn vô cùng vừa nhìn cũng biết những thứ cây cối cùng hoa cỏ này đều có độc, trong không khí còn tràn ngập sương mù màu sắc rực rỡ, là khói độc.

Nhưng khi An Địch Mỹ Áo phát hiện ra đã quá muộn, hắn đã hít vào một chút khói độc, hắn từ từ cảm thấy toàn thân bắt đầu tê dại, tầm mắt cũng trở nên bắt đầu mơ hồ. Nguy rồi, trúng độc!

An Địch Mỹ Áo muốn che miệng lại phòng ngừa hít vào càng nhiều khói độc, nhưng là hắn một chút khí lực cũng không có, căn bản không thể nhúc nhích được, rất nhanh ánh mắt cũng hoàn toàn không nhìn thấy gì cả.

An Địch Mỹ Áo cực kỳ lo sợ, hắn sẽ không chết ở nơi kỳ quái này mà đến cái tên cũng không biết chứ! Hắn làm sao lại gặp xui xẻo như vậy, vận xui, không chỉ có phát hiện Hắc Lạc Lỗ Tư một mực lừa gạt hắn, từ đầu tới đuôi đều chỉ coi hắn như một món đồ chơi, bây giờ còn rơi xuống địa phương quỷ quái này và còn bị trúng độc nữa, có thể lập tức sẽ chết ngay bây giờ! Đây hết thảy tất cả đều là Hắc Lạc Lỗ Tư súc sinh kia làm hại, hắn dù thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho nó, ô ô ô...

Không nhúc nhích được không nhìn thấy được, nỗi sợ hãi của việc gần kề cái chết làm cho An Địch Mỹ Áo kêu gào khóc thét. Hắn không muốn chết, hắn còn trẻ như vậy, hắn thậm chí còn chưa tới hai mươi tuổi. Quan trọng là hắn không cam lòng, con mẹ nó, hắn ở chỗ này thê thảm hê hê chờ chết, mà Hắc Lạc Lỗ Tư cùng Chu Lợi Địch gian phu dâm phu như vậy vui vẻ ở chung một chỗ, quả thực không có Thiên Lý!

Nhớ tới chuyện này, An Địch Mỹ Áo tâm vừa đau vừa khổ sở vô cùng, khóc càng lợi hại hơn. Súc sinh, hẳn bị Hắc Lạc Lỗ Tư kia đâm thú chết tiệt kia ăn sạch từ trong ra ngoài ngay cả một cọng tóc gáy cũng không có còn dư lại, kết quả nó cũng không thương hẳn, chẳng qua là coi hẳn làm như một món đồ chơi, hẳn đường đường là Vương xinh đẹp nhất, cao quý nhất An Lỗ Đặc lại bị một con động vật đùa bỡn liểu. Mình thật sự quá u mê, thế nhưng lại đi tin tưởng một con động vật hoa ngôn xảo ngữ, hẳn thật điên!

Vô luận An Địch Mỹ Áo cỡ nào không muốn thừa nhận, nhưng biết Hắc Lạc Lỗ Tư có thể tử, còn sắp có hài tử, tim của hẳn thật đau quá đau quá, thống khổ vô cùng. Thì ra là hẳn có một chút chút thích cái kia nó cái đồ chết tiệt thích khinh dễ hẳn, đâm ngoạ hẳn, mặc dù dã thú đối với hẳn rất xấu nhưng ở với dã thú ngày đêm không ngừng xâm phạm, giày xéo hẳn, hẳn đã sớm bất tri bất giác đã yêu dã thú, chẳng lẽ hẳn là cuồng bị hành hạ?

Phát hiện mình đối với dã thú đích thực có thành ý, mặt An Địch Mỹ Áo xám càng hơn như đưa đám, cảm tức, ở trong lòng chửi loạn Hắc Lạc Lỗ Tư bắt nạt hẳn. Đang lúc này đột nhiên cách đó không xa truyền đến một loại thanh âm kỳ quái, nghe hình như là thanh âm có con động vật to lớn gì đang bò, An Địch Mỹ Áo lập tức bị làm cho sợ đến ngừng thở, nghiêng tai lắng nghe.

“Ti ti”, An Địch Mỹ Áo rất nhanh cũng biết hướng phía hẳn bò tới là cái gì rồi, là rắn. Hẳn nghe được thanh âm của loài rắn, hơn nữa nghe thanh âm càng ngày càng gần, đây là một cái cự mãng xà. An Địch Mỹ Áo bị làm cho sợ đến hoa dung thất sắc, muốn lập tức trốn, nhưng hẳn bởi vì trúng độc, không chỉ có mắt không nhìn thấy, thân thể cũng không nhúc nhích được.

An Địch Mỹ Áo may là không nhìn thấy, nếu không hẳn nhất định sẽ tươi sống bị hù chết, suy đoán của hẳn quả thật không sai, đang có một con Đại mãng xà màu đen thè lưỡi màu đỏ đang phía hướng hẳn bò. Đại mãng xà cùng với thực vật trong rừng rậm giống nhau rất lớn dài khoảng hơn mười thước, cao hơn ba thước, giống như chiếc đèn lồng khổng lồ đôi mắt màu đỏ đang nhìn chằm chằm An Địch Mỹ Áo, lóe ra vui sướng khi nhìn thấy con mồi.

Theo tiếng “Ti ti” cách hần càng ngày càng gần, An Địch Mỹ Áo bị làm cho sợ đến toàn thân phát run, nước mắt chảy ròng. Hần không nên táng thân ở trong bụng xà, hần lớn lên đẹp như vậy, cho dù muốn chết cũng có thể chết một cách rất đẹp, hần là ở một nơi có khắp hoa tươi, âm nhạc, trong tiếng vỗ tay chết đi mới đúng, tại sao có thể ở hoang giao dã không ai biết tới bị một con mãng xà xấu xí ăn!

Cự mãng xà mặc dù rất khổng lồ, nhưng bò được thật nhanh, rất nhanh liền bò tới bên cạnh An Địch Mỹ Áo không cách nào nhúc nhích, mở ra miệng to như chậu máu tựa muốn đem An Địch Mỹ Áo nuốt vào.

“Hắc Lạc Lỗ Tư, cứu ta!” nháy mắt ở trong tình huống cận kề cái chết, An Địch Mỹ Áo dùng hết toàn lực kêu lên tiếng kêu to.

Đồng thời trong không trung vang lên tiếng cự mãng xà kêu thảm thiết, trong tình huống ngàn cân treo sợi tóc có người tới cứu An Địch Mỹ Áo, Cự mãng xà bị người từ trong bầu trời giết chết.

“Tiểu Mỹ Mĩ!” Là Hắc Lạc Lỗ Tư tới, Hắc Lạc Lỗ Tư ở thời khắc mấu chốt cuối cùng cũng đến.

“Là Hắc Lạc Lỗ Tư sao?” Nghe được thanh âm dã thú An Địch Mỹ Áo thờ phào nhẹ nhõm, ngẩng đầu trước mắt là một mảnh hắc ám, hần chỉ có thể bằng thanh âm mà phán đoán.

“Đúng là ta! Cưng làm sao vậy?” Hắc Lạc Lỗ Tư ném đi Cự mãng xà đã bị nó xé nát bay đến bên cạnh An Địch Mỹ Áo ôm lấy hần, phát hiện hai mắt của hần vô thần, lo lắng hỏi.

“Ta hít phải khói độc, bị trúng độc mù rồi, cũng không nhúc nhích được!” Dựa vào lồng ngực ấm áp quen thuộc An Địch Mỹ Áo giống như đứa trẻ tìm được mẹ, ở trong ngực Hắc Lạc Lỗ Tư khóc lớn lên.

“Ngoan, đừng khóc! Những chất độc này là sương mù độc độc tính không cao, cưng ngày mai sẽ tự động bình phục!” Hắc Lạc Lỗ Tư đau lòng vuốt đầu của hần an ủi, hoàn hảo nó đến kịp lúc, nếu không Tiểu Mỹ Mĩ liền bị táng thân trong bụng của cự mãng xà rồi. Mới vừa nhìn đến Tiểu Mỹ Mĩ thiếu chút nữa bị cự mãng xà ăn hết trong nháy mắt nó đều vội muốn chết, đặc biệt trông coi tử vong, giết người vô số lần đây

là lần đầu nó thể nghiệm được cảm giác sợ hãi.

“Mẹ nó, hỗn đản! Người cút ngay! Người không phải là có lão bà rồi sao? Người còn tới tìm ta làm cái gì!” An Địch Mỹ Áo thở phào nhẹ nhõm, nhưng ngay sau đó nhớ tới chuyện Chu Lợi Địch, tức giận địa mắng, muốn rời khỏi lồng ngực dã thú, nhưng hấn căn bản không nhúc nhích được.

“Tiểu Mỹ Mĩ, đừng nóng giận! Chu Lợi Địch không là vợ của ta!” Dã thú vội vàng giải thích.

“Súc sinh! Người còn gạt ta! Rõ ràng hài tử đều có rồi, hơn nữa người không phải là chính miệng người nói với ta là người có thể tử rồi đấy sao!” An Địch Mỹ Áo lập tức cười lạnh mắng to, tên khốn kiếp này còn lừa gạt hấn.

“Ta nói thật, ngày đó ta là cùng cùng nói giỡn, ta cùng Chu Lợi Địch chưa từng có phát sin một chút quan hệ nào, hài tử trong bụng hấn căn bản không phải của ta!” Dã thú cảm thấy rất bất đắc dĩ.

“Làm sao có thể? Chu Lợi Địch rõ ràng nói hấn là thể tử của người, nói hài tử trong bụng hấn là của người! Người còn dám nói sạo!” An Địch Mỹ Áo mới không tin.

“Bởi vì có một chút nguyên nhân, Chu Lợi Địch vẫn cho là người cùng hấn ở chung một chỗ là ta, thật ra thì không phải vậy người cùng hấn ở chung một chỗ là người khác!” Dã thú cười khổ, người nọ thật đem mình hại thảm rồi.

“Thật?” An Địch Mỹ Áo thật là không thể nào tin được.

“Đương nhiên là thật, ta có thể thể với trời!”

“Tạm thời tin tưởng người, nếu để cho ta biết người dám gạt ta, ta liền thiên người!” An Địch Mỹ Áo cuối cùng là lựa chọn tin tưởng dã thú, mới vừa rồi dã thú tới cứu hấn, nói rõ nó còn thì thích của mình. Rồi nói Chu Lợi Địch mặc dù lớn lên rất đẹp nhưng làm sao có thể so với mình, trong hai người dã thú nhất định sẽ lựa chọn hấn!

Dã thú khẽ nhếch môi, liếc mắt một cái. Tiểu Mỹ Mĩ thật là bất cứ lúc nào chỗ nào cũng không quên tự luyện một phen! Bất quá điểm này cũng chính là điểm hấn khả ái nhất!

“Tiểu Mỹ Mĩ, cung mới vừa rồi phản ứng kịch liệt như vậy không phải là bởi vì cung yêu thích ta đi, rồi ghen tị!” Dã thú nhìn hấn cười xấu xa nói.

“Phi! Người nói loạn, ta xinh đẹp như vậy cao quý như vậy là An Lỗ Đặc Vương, làm sao sẽ thích người vừa xấu, vừa háo sắc, vì người ghen? Kiếp sau cũng không thể có chuyện đó!” An Địch Mỹ Áo lập tức xấu hổ đỏ mặt, mạnh miệng mắng. Cho dù hấn thích dã thú, tuyệt cũng không thể để cho dã thú biết, nếu không nhất định sẽ bị chết cười, đến lúc đó hấn liền không có mặt mũi gặp người nữa!

Dã thú vừa muốn trên đùa hấn một chút, đột nhiên trong rừng rậm nổi lên mưa to, dã thú khẽ nguyên rủa một tiếng.”Chết tiệt!” Làm sao không nưa lúc nào lại đi mưa lúc này! Thực phiền toái!

“Tại sao?” An Địch Mỹ Áo lo lắng hỏi, sau đó liền phát hiện dã thú ôm mình đang nổi lên biến hóa, thân thể lông mềm như nhung biến thành da thịt bóng loáng giống nhân loại, móng vuốt sắc nhọn cũng trở thành cánh tay của loài người, thân thể khổng lồ như núi cũng trở nên giống như nam tử bình thường của nhân loại cao lớn.

“Đừng lo lắng, ta không sao! Ta chỉ là biến thành hình người!” Dã thú giải thích, ôm An Địch Mỹ Áo chuẩn bị rời đi. Nơi này là dị giới, bởi vì nguyên nhân đặc thù, tất cả thần cùng ma ở chỗ này pháp lực cũng sẽ bị ăn một nửa, nếu như bị dính nhiều nước mưa pháp lực sẽ hoàn toàn biến mất.

“Người biến thành người rồi! Người không phải là dã thú sao?” An Địch Mỹ Áo ngạc nhiên kêu lên, đáng tiếc hấn không nhìn thấy, nếu không thật muốn nhìn một chút hình người của dã thú là cái dạng gì, có phải hay không cùng hấn hình thú giống nhau xấu xí kinh khủng.

“Ta là thần! Thần tộc nam nhân đều có hai loại hình thái, một loại là hình người, một loại là hình thú!” Dã thú bất đắc dĩ liếc mắt, nó chẳng qua là thích ở dưới dạng hình thú thôi.

“Hừ! Có cái gì khác nhau, vô luận là hình người hay là hình thú, khẳng định đều giống nhau xấu muốn chết!” An Địch Mỹ Áo khinh thường hừ nói.

“Nguy rồi! Cửa vào biến mất!” Dã thú muốn phản bác, lại phát hiện trong lúc bọn họ đến cửa vào biến mất không thấy.

“Tại sao có thể như vậy? Vậy chúng ta chẳng phải là lại ngốc ở nơi địa phương quỷ quái này rồi! Ta không muốn!” An Địch Mỹ Áo lập tức kêu to, mắt lại muốn khóc.

“Cung không nên kích động, cửa vào hẳn là sáng mai sẽ lại xuất hiện!” Dã thú vội vàng an ủi.

“Thật sao?” An Địch Mỹ Áo hơi chút thở phào nhẹ nhõm, đây rốt cuộc là chỗ kỳ quái gì thế?

“Đương nhiên là thật! Tiểu Mỹ Mĩ, cung không cần lo lắng, hết thảy có ta ở đây, ta sẽ hảo hảo bảo vệ cung!” Dã thú ôn nhu hôn hạ gương mặt của hắn, thâm tình nói.

“Hừ!” An Địch Mỹ Áo khinh thường hừ một tiếng, trên khuôn mặt mỹ lệ hiện lên nụ cười ngọt ngào.

“Trời mưa rất lớn, chúng ta trước tìm một chỗ tránh mưa, sáng mai sẽ về Âm u giới!” Dã thú nói, ôm An Địch Mỹ Áo vội tìm sơn động tránh mưa sau một hồi lâu mới tìm thấy.

Sơn động không phải là lớn, nhưng dã thú bây giờ là hình người, mặc dù so với nam tử bình thường của nhân loại lại cao lớn hơn nhưng so với hình thú lúc trước nhỏ hơn nhiều, sơn động vừa vặn chỉ đủ chứa nó và An Địch Mỹ Áo che mưa.

“Tiểu Mỹ Mĩ, y phục của cung ướt cả, mau cởi quần áo ra cẩn thận ngã bệnh!” Ngồi ở trong sơn động, dã thú phát hiện An Địch Mỹ Áo đã sớm ướt đẫm rồi, sợ hắn ngã bệnh, đưa tay nên muốn giúp hắn cởi y phục xuống.

“Ừ!” An Địch Mỹ Áo không có cự tuyệt, quần áo ướt sũng dính ở trên

người khó chịu muốn chết, hẳn tạm thời mù không nhìn thấy dã thú trong mắt lóe ra ý cười tà, nếu không có chết hẳn cũng sẽ không khiến dã thú cõi y phục của hẳn.

Biến thành hình người tay chân dã thú vô cùng linh hoạt, hai ba cái là đem y phục của An Địch Mỹ Áo toàn bộ cởi xuống, rất nhanh một cỗ thân thể mỹ lệ tuyết trắng, say mê lòng người liền hoàn toàn bại lộ ở trong kim mâu của dã thú, trong kim mâu lóe ra tinh quang chói mắt rồi lập tức trở nên thâm thúy.

“Người không cởi sao?” An Địch Mỹ Áo theo miệng hỏi.

“Ta không có mặc quần áo làm sao mà cởi!” Dã thú cười đậm đặng.

An Địch Mỹ Áo lúc này mới phát hiện dã thú vẫn đều trần như nhộng, toàn thân trần truồng, khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp mặt lập tức xấu hổ đến đỏ bừng. Hẳn thế nhưng không có chú ý tới dã thú vẫn không có mặc quần áo, còn làm cho nó ôm, mắc cỡ chết được!

“Người hạ lưu, không biết xấu hổ!” An Địch Mỹ Áo ngượng ngùng nổi giận mắng.

“Tiểu Mỹ Mĩ, cung thật đúng là hiểu rõ Bản thân! Bản thân đang muốn hạ lưu đối với cung, cùng cung hảo hảo làm chuyện không biết xấu hổ!” Dã thú cười đến đậm tà vô cùng, bàn tay to sờ lên ngọc thể bong loáng tuyết trắng của An Địch Mỹ, hưởng thụ cảm xúc giống như sờ đồ sứ thượng hạng vậy.

“Cút ngay! Dâm thú, không cho phép đụng Bản vương!” An Địch Mỹ Áo nổi giận mắng, nụ cười đỏ bừng, muốn né tránh tay của nó, nhưng là hẳn hít vào khói độc độc tính còn chưa có biến mất, hẳn còn không nhúc nhích được.

“Tiểu Mỹ Mĩ, thân thể của cung thật lạnh nha! Bất quá không sao, dã thú ca ca lập tức sẽ khiến cung nóng lên!” Dã thú cúi đầu hôn môi son diễm lệ của hẳn, vừa ôn nhu vừa cuồng dã hôn hẳn, hai cái tay lớn tà ác vuốt ve các vùng mẫn cảm trên người hẳn, kéo nghịch nhũ hoàn trước ngực hẳn.

“Ngô ừ... Không nên... Hừ...” An Địch Mỹ Áo thân thể sớm cũng không biết đã bị dã thú chơi đùa qua bao nhiêu lần, dã thú mới vừa hôn đụng chạm hấn, hông của hấn liền mềm nhũn, hấn căn bản không cách nào kháng cự dã thú hôn vuốt ve.

“Tiểu Mỹ Mĩ, đầu vú của cưng thật nhỏ thật xinh đẹp, cùng người tiểu súc hoa phía dưới cùng một màu sắc nga! Cùng là màu hồng phấn khả ái, làm cho người ta nhớ quá muốn cắn một ngụm!” Dã thú thấy An Địch Mỹ Áo sắp hít thở không thông rồi mới rời đi môi đỏ mọng của hấn, đi tới trước tiểu phấn anh đào khả ái trên ngực hấn cười tà nói, sau đó cúi đầu ngậm vào đầu vú nhỏ nhắn sớm sùng như tiểu đậu đỏ, dùng sức bú. Đầu vú nhỏ bên kia cũng không có bị vắng vẻ, dã thú lôi kéo nhũ hoàn lại một chút xoay quanh, một chút hướng về phía trước kéo, có khi lại nắm lấy dùng sức xoa nắn đầu vú.

“A... Đừng hút... Đừng giật, đau quá... Không... A...” An Địch Mỹ Áo thật là nhạy cảm, lập tức cảm giác, môi đỏ mọng khẽ nhếch không ngừng tiết ra tiếng rên rỉ mê người. Nam nhân miệng cùng tay làm cho đầu vú của hấn vừa dương vừa đau, khoái cảm khác thường không ngừng từ trước ngực truyền tới tuỷ não, làm cho hấn ý loạn tình mê.

“Tiểu Mỹ Mĩ, đầu vú của cưng hảo ngọt hảo thơm, làm cho người ta thật muốn một ngụm cắn xuống!” Dã thú dùng sức bú liếm đầu vú của hấn, thay phiên đem hai khỏa khả ái đầu vú nhỏ hút được sung huyết, sùng đến giống tiểu anh đào vậy.

“Aha... Không nên, cầu người đừng cắn... tất cả ta cái gì nghe theo người...” An Địch Mỹ Áo vội vàng bị làm cho sợ đến cầu khẩn nói.

“Hì hì, nhìn người bộ dạng sợ của cưng, thật đáng yêu! Cưng yên tâm, đầu vú xinh đẹp như vậy ta làm sao lỡ cắn xuống! Ta còn muốn ngày ngày hút nó, liếm nó đây!” Dã thú cười ha ha, dùng sức cuồng hút đầu vú sùng đỏ, không trung không ngừng vang lên âm thanh tình sắc hút bú như tiếng trẻ con đang bú.

“Người đi chết đi, thối dâm thú, người làm ta sợ!” An Địch Mỹ Áo mắc cỡ chết đi được, muốn đánh dã thú, nhưng bất đắc dĩ tay làm sao cũng nâng không nổi.

“Tiểu Mỹ Mĩ, làm sao cưng luôn gọi ta là dâm thú chết tiệt, khó nghe muốn chết! Ta thích cưng ngọt mật gọi ta là dã thú ca ca! Người biết không? Mỗi lần nghe được cưng khả ái gọi ta dã thú ca ca, ta liền lập tức có thể cứng rắn, hận không thể thao chết cưng này Tiểu lẳng lơ!” Dã thú buông ra đầu vú của hắn, ghé vào lỗ tai hắn thổi nhiệt khí, hèn mọn cười dâm nói.

“Cút ngay, sắc ma! Ta không nên để ý người!” An Địch Mỹ Áo bên tai đều đỏ bừng rồi.

“Ta nói tất cả đều là lời nói thật! Ta thật thật thích cưng gọi ta là dã thú ca ca, Tiểu Mỹ Mĩ, nhanh lên một chút kêu dã thú ca ca cho Bổn thần nghe một chút!” Dã thú nhìn hắn thẹn thùng như thế mê đến sắp chảy nước miếng rồi.

“Không nên!” An Địch Mỹ Áo lắc đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn hồng đến muốn thiêu cháy.

“Tiểu Mỹ Mĩ, đừng ngượng ngùng, mau gọi đi! Bổn thần thật nhớ tiếng cưng gọi gọi ta dã thú ca ca!” Dã thú yêu chết bộ dáng này của hắn rồi, giơ lên chân của hắn tách ra, hôn lên phần cúc giấu ở trong tuyết đôn của hắn.

“A... Dâm thú, người làm gì? Mau cầm mồm ... A ngô...” An Địch Mỹ Áo mặc dù không nhìn thấy, nhưng xúc cảm nóng ướt nói cho hắn biết dã thú đang dùng miệng ở trong cái kia của hắn, lập tức cảm thấy thẹn thùng hét lớn, thân thể tuyết trắng hồng đến như một con cua đã bị nấu chín.

“Không được, người không gọi ta dã thú ca ca, ta liền không □ cầm mồm □!” Dã thú cự tuyệt, vươn ra đầu lưỡi nóng ướt đem cúc lồi liếm đến ướt đẫm, cúc huyết dâm dâng bị đầu lưỡi ẩm ướt của dã thú khiến cho ngứa ngáy vô cùng, chủ động mở ra cái miệng nhỏ nhắn lúc mở ra lúc đóng vào như muốn mời dã thú đi vào. Tao lẳng tiểu huyết đã chùng mấy ngày không có bị dã thú cưng chịu rồi, dã thú liếm lập tức khiến nó “Xuân tâm đại động” khát khao khó nhịn.

“Tiểu dâm phụ, mấy ngày không có bị ta thao cái mông, cái mông tao của cưng ngứa muốn chết đi! Ta mới liếm mấy cái, liền gấp gấp phong

tao há mồm gọi ta đi vào!” Dã thú trêu chọc nói, đem đầu lưỡi đâm vào tiểu cú huyết đang khế mở, dút vào nơi ẩm nóng chật khít đó, đầu lưỡi linh hoạt liếm tròng vách tường nhạy cảm khô khốc.

“A a... Dâm thú, mau ra đi, đừng liếm nữa... Aha... Ngứa quá a... Không cần... Nhanh lên một chút đi ra ngoài... Ngô hừ...” An Địch Mỹ Áo sững đến âm thanh rên rỉ liên tục, hậu huyết mãnh liệt khoái cảm làm cho phía trước Tiểu Ngọc hành sung huyết nổi lên.

“Tiểu lăng lợ, cứng thật là dâm đăng không chịu được! Bị liếm hai cái cái mông tao, là có thể sưng đến cương, cứng thật sự là người dâm đăng ngất mà Bồn thần gặp qua!” Dã thú huýt sáo, đầu lưỡi đâm vào càng sâu, hàm răng nhẹ nhàng cắn chơi thịt non nơi cửa huyết.

“A a... Đừng cần... Hừ Hmm... Thối dâm thú, ngươi rốt cuộc muốn làm sao mới bằng lòng... Bỏ qua cho ta... A a... Đầu lưỡi dừn tiến vào... Ngứa chết ta...” An Địch Mỹ Áo bởi vì không nhìn thấy, các giác quan khác càng thêm mãnh liệt, tất cả cảm giác toàn bộ tập trung ở trên đầu lưỡi của dã thú, đầu lưỡi giống như xà linh xảo mau đưa hấn hành hạ đến muốn phát điên rồi.

“Gọi ta dã thú ca ca! Nói cứng là tao mẫu cầu của ta, mông tao của mẫu cầu ngứa rồi, cầu dã thú ca ca thưởng cho cứng ăn đại nhục bổng mà cứng thích nhất o0o, cầu đại nhục bổng của dã thú ca ca làm nát Tiểu huyết dâm của cứng!” Dã thú vô luận là người hay là dã thú, đều là một siêu cấp tà ác sắc lang.

“Ta không muốn...” An Địch Mỹ Áo đỏ mặt lắc đầu, lời dâm đăng hạ lưu như vậy hấn như thế nào có thể nói ra miệng, kể cả là kỹ nữ cũng không nói như vậy.

“Tiểu Mỹ Mĩ, đừng giả bộ thuần khiết nữa! Trước kia những lời hạ lưu hơn so với những lời hạ lưu vừa rồi... cứng đều nói quá! Nói nhanh một chút, nếu không dã thú ca ca cần phải để □ Tiểu dã thú □ trong bụng của cứng thức tỉnh, cùng với ta cùng nhau chơi đùa cứng!” Dã thú dùng sức đánh hạ đôi mông đầy đặn của hấn uy hiếp nói.

“... Ta... Dã thú ca ca, ta... Ta là tao mẫu cầu của ngươi... Tao mẫu cầu cái mông ngứa rồi, cầu dã thú ca ca thưởng cho ta.. đại nhục bổng mà

ta thích nhất, cầu đại nhục bồng của dã thú ca ca làm nát ... Tiểu huyết dâm của ta ... Ô ô ô...” Nghe được “Tiểu dã thú”, An Địch Mỹ Áo lập tức hù dọa đến sợ nổi da gà, đỏ mặt cảm thấy thẹn thùng khóc nói. Một ngày nào đó hẳn muốn giết chết đồ dâm thú chết tiệt này, nó dám khinh dễ hẳn.

“Tiểu mẫu cầu ngoan, dã thú ca ca lập tức thưởng cho cung ăn đại nhục bồng ca ca, để cung sướng đến kêu cha gọi mẹ!” Dã thú hài lòng cười to, rút ra đầu lưỡi, nắm lửa nóng dương cụ chống đỡ ở trước cúc lõi dùng sức một đâm một cái liền đi hết vào.

“A ——” An Địch Mỹ Áo vốn tưởng rằng dã thú biến thành hình người, dương cụ hẳn là nhỏ đi không ít mới đúng, nhưng là hẳn không nghĩ tới dương cụ hình người của dã thú như cũ to đến làm cho người ta chịu không nổi. Lửa nóng khổng lồ dương cụ mặc dù không có gai nhọn nhưng vẫn như cũ lực phá hoại mười phần, đi vào sẽ đem kiều tiểu cúc huyết chống đỡ đến trướng nhất, thương lưỡi lê ở bên trong cuồng oanh loạn tạc, hung mãnh dùng sức ở chỗ sâu trong cúc huyết.

“A a... Không nên, đau a... Dã thú ca ca... A a... Dã thú ca ca... Nhẹ chút... Không... Hừ ừ...” An Địch Mỹ Áo chùng mấy ngày không có làm rồi, nhất thời chịu không được loại kinh khủng đau đớn này, liều mạng la dã thú hướng hẳn cầu xin tha thứ.

“Tiểu Mỹ Mĩ, cung mỗi lần đều kêu lên đau đớn, nhưng chọc đến phía sau cung lần đó không phải là sướng muốn chết sao, cầu dã thú ca ca ta đâm ta càng hung hơn càng ác hơn sao!” Dã thú làm được càng sâu, càng dùng sức hơn, quy đầu nóng hổi giống như bàn ủi liên tục đụng vào cúc tâm, đem cúc tâm làm nóng bỏng đến muốn tan chảy. Đôi môi mỏng lạnh như băng vẫn cắn đôi môi xinh đẹp cùng chiếc cầm thon, tay trái phối hợp với công kích của dương cụ lần nữa kéo hắc thạch nhũ hoàn trên ngực xoay quanh rồi kéo ra, tay phải giống như đánh đàn võ về chơi đùa tiểu ngọc hành đang gắng gượng.

“A ngô... Dã thú ca ca, người khiến cho Mỹ Mỹ sướng khoái... Ngô a... Đầu vú sướng quá, tiểu kê kê sướng quá, cái mộng cũng thật sướng... A a a...” Đa trọng điểm khoái cảm cắn nuốt lòng nó giống như thiết bồng xuyên thấu thống khổ, trời sinh tính dâm đảng An Địch Mỹ Áo vừa tao lãng dâm kêu lên, đôi mắt hiện đầy xuân tình diễm lệ vô cùng, đẹp đến

làm cho người ta mất hồn, đôi môi bị dã thú gặm đến sưng đỏ vô cùng.

“Tiểu dâm phụ, là ai làm cho cưng sướng như vậy?” Dã thú đem An Địch Mỹ Áo ôm lấy ngòai tại trên đùi mình, kéo tay ngọc của hắn choàng ở trên cổ của mình, ôm hắn chiếc eo mảnh khảnh như yêu xà của hắn, đại hỏa giống như con hỏa xà giống như đói bụng ở trong tiểu huyết nóng ướt mãnh liệt chui vào, tìm kiếm mỹ vị giấu ở chỗ sâu nhất.

“Là dã thú ca ca... A a... Là dã thú ca ca của ta để cho ta sướng như vậy... Dã thú ca ca thao lực mạnh một chút, dùng sức thao Mỹ Mỹ... A a a... Sâu hơn chút, càng hưng hơn một chút... Thật sự sướng khoái... A a... Dã thú ca ca người mạnh khỏe cường tráng, mỗi lần đều thao cái mông Mỹ Mỹ quá sướng, hảo ngứa... Hừ ừ... Làm cho Mỹ Mỹ thật sung sướng... Nha nha nha nha nha...” An Địch Mỹ Áo kỵ ở trên đại nhục bồng của dã thú, tựa vào trong rộng rãi lồng ngực ấm áp, nước mắt giống như trân châu không ngừng từ trong hốc mắt trào ra. Thân thể thực sự là không còn khí lực nữa, làm cho hắn không có biện pháp ôm chặt lấy dã thú, chỉ có thể lớn tiếng liều mạng tiếng thét, nói cho dã thú hắn thật là rất sung sướng.

“Tao Mỹ Mỹ của ta tiểu mẫu cầu của ta, dã thú ca ca cũng thật sung sướng, dã thú ca ca thật là mê chết cưng tiểu mẫu cầu dâm đẳng khả ái rồi, chưa từng thấy người so với cưng tao hơn, khả ái hơn, cưng là Tiểu dâm phụ, kỹ nữ cũng không có tao như cưng!” Dã thú vui vẻ hôn An Địch Mỹ vành tai, gáy ngọc, bả vai, đầu vú. Dương cự so với Thiết Bồng còn cứng rắn hơn hưng ác địa xỏ xuyên qua thân thể của hắn, bụng dưới dùng sức đụng vào cái mông nhỏ tuyết trắng, đem hồn của hắn cũng muốn đụng bay ra ngoài rồi, tiểu ngọc hành thẳng tấp cạ lấy bụng dã thú.

“A a... Dã thú ca ca, người thao tao Mỹ Mỹ tiểu mẫu cầu... Cái mông đều muốn phá rồi... A nha a... Cái mông sướng đến chảy nước... A a a... Dã thú ca ca, người có nghe hay không... Tao Mỹ Mỹ tiểu mẫu cầu thích bị người thao cái mông... tiểu mẫu cầu sẽ bị người tươi sống thao chết ... A a a a...”

An Địch Mỹ Áo mặc dù không nhúc nhích được, nhưng thân thể cảm giác cũng không có biến mất, ngược lại so với trước kia hơn nhạy cảm hơn. Hắn có thể tinh tường cảm giác được côn thịt chôn ở trong tiểu

huyệt là cái gì hình dáng gì, là như thế nào đã man bá đạo đoạt lấy hãn, làm cho hãn thể nghiệm giống như khoái cảm cười mây du ngoạn tuyệt đỉnh. Mặc dù ôm khuôn mặt rất xấu của dã thú, nhưng hãn thật yêu nó, vô cùng vô cùng yêu nó, hãn yêu chết nó đã làm cho hãn thể nghiệm khoái cảm giống như lên trời.

“Ta nghe được, tao Mỹ Mỹ tiểu mẫu cầu cái mông vẫn mút lấy côn thit của ta vui vẻ ca hát, nói dã thú ca ca người giỏi quá, tao Mỹ Mỹ ta thật yêu bị thích sát cứng, dã thú ca ca mau mau chọc làm chết siêu cấp Tiểu lăng lợ, đùa chơi chết Tiểu dâm phụ tuyệt đỉnh này, thao chết tiểu mẫu cầu dâm đấng nhất toàn bộ thế giới!” Dã thú cười xấu xa, nói lời hạ lưu tới cực điểm, đại nhục bồng so với lời của nó càng hạ lưu hơn, đem cái mông An Địch Mỹ Áo thao đến dâm thủy chảy đầm đìa, đem hạ thể hai người toàn bộ đều ướt đẫm, thật chặt dính ở chung một chỗ, sắc tình dâm loạn làm cho người không thể tin được.

“Đúng... Hmm a a... Dã thú ca ca nói rất đúng, cái mông của ta một mực kêu dã thú ca ca người giỏi quá... A a a... Tao Mỹ Mỹ thật rất yêu bị người sát, dã thú ca ca mau mau chọc, làm chết ta siêu cấp Tiểu lăng lợ... Hừ ừ... Chơi... Chết ta tuyệt đỉnh Tiểu dâm phụ... A nha... Thao chết ta tiểu mẫu cầu dâm đấng nhất toàn bộ thế giới... A Ác ác...” Lời nói của dã thú càng làm cho thân thể An Địch Mỹ Áo dâm loạn, càng thêm nhạy cảm tao lãng, hãn không chỉ không có xấu hổ mắng dã thú, còn gật đầu lẳng lơ, dâm đấng đến trình độ chính kỹ nữ nhìn cũng muốn chắc lưỡi hít hà cam khái bá phục.

“Ha ha ha, tao Mỹ Mỹ tiểu cầu cầu, Bồn thần hiện tại liền như cương mong muốn, làm chết cương cái này nhất Tiểu lăng lợ, Tiểu dâm phụ, tiểu mẫu cầu dâm đấng nhất toàn bộ thế giới để khóc gọi ta lão công.” Dã thú hưng phấn dùng sức cắn một ngụm phần vai An Địch Mỹ Áo, đột nhiên ôm hãn đứng lên chống đỡ ở trên thạch bích sơn động, dùng hung khí nhân loại hiểm thao kiề hãn. Mỗi một cái đều toàn bộ chọc đến nơi sâu nhất, sau đó lại toàn bộ rút ra, lại dùng lực cắm đi vào, đem An Địch Mỹ Áo làm được toàn thân co quắp, vui mừng khóc lớn kêu to.

“A a... Lão công... Lão công, người thao chết tao Mỹ Mỹ liễu rồi... A a... Dã thú lão công, ta thật yêu người... A a... Tao Mỹ Mỹ chỉ làm cho một mình người thao, tao Mỹ Mỹ từ nhỏ chính là để ... A a a... Dã thú lão công thao, người đem ta làm chết khô... A a a a a a...” An Địch Mỹ Áo

ý loạn tình mê khóc kêu, gọi ra tiếng lòng chân thật nhất của bản thân, cả người đều cuồng loạn rồi, điên cuồng mút lấy đại nhục bồng dã thú mà cao triều.

“Tiểu lẳng lơ, cứng dám bắn, xem dã thú lão công của cưng làm sao trừng phạt cưng cái đồ không nghe lời Tiểu dâm phụ!” Dã thú như hổ gầm một tiếng, lần nữa biến hóa tư thế, đem An Địch Mỹ Áo xoay người đè ép ở trên tường, từ phía sau dùng sức thao tiểu huyệt đã sưng đỏ như sắp chảy máu của hắn.

“A a a... Dã thú ca ca, không cần... A a, người thật muốn dâm nát cái mông của ta thôi... Ô a a... Cầu người để cho ta nghỉ ngơi một chút, ta thật sự không được... A a a... lão công thân ái, cầu người tha cho ta đi... Ta biết sai rồi, ta cũng không dám trộm bắn nữa... A a a... A a a a a a...”

Ngoài động mưa to tầm tã, nhưng trong động xuân sắc khôn cùng, hào sắc dã thú cùng dâm đấng hoa thủy tiên giống như hai con cẩu điên giống nhau ôm ở chung một chỗ vút bỏ hết thủy điên cuồng mà giao hoan, tận hưởng nhân gian chí cao vô thượng vui vẻ...

Hắc Lặc Lỗ Tư cùng An Địch Mỹ Áo ở sơn động liên tục làm không ngừng một ngày một đêm, An Địch Mỹ Áo bị dã thú làm đến hôn mê một lần lại một lần, đến phía sau đã hoàn toàn không có khoái cảm, ngay cả cảm giác đau đều mất đi, Hắc Lặc Lỗ Tư tính dục siêu cường nhân loại có thể bằng như cũ không chịu bỏ qua cho hắn, vẫn càng không ngừng thao hắn, làm cho hắn cả người đều nhuộm đầy mùi nó, trong mông đít chứa đầy tinh dịch của nó, cả đời cũng không thể quên mất nó mới thôi.

Thời điểm trời hửng sáng, An Địch Mỹ Áo độc trên người rất cục toàn bộ biến mất, ánh mắt lại lần nữa nhìn thấy ánh sáng, nhưng hắn đã mệt mỏi đến ngay cả khí lực mang một ngón tay cũng không có.

Hắc Lặc Lỗ Tư so với trước lúc An Địch Mỹ Áo khôi phục, trước lúc An Địch Mỹ Áo có thể nhìn thấy, Hắc Lặc Lỗ Tư đã một lần nữa biến thành hình thú, không nhìn được bộ dáng hình người của dã thú An Địch Mỹ Áo cảm thấy bao nhiêu tiếc nuối.

Hắc Lặc Lỗ Tư mang An Địch Mỹ Áo đã mệt mỏi rời đi sơn động, cửa động đã sớm mở ra, Hắc Lặc Lỗ Tư hai cánh mở ra liền bay ra dị giới, một lần nữa trở lại Âm u giới.

Đáng thương An Địch Mỹ Áo trở lại Âm u giới, ở trên giường nằm ba ngày ba đêm mới có thể xuống giường, hẳn mới vừa có thể xuống giường liền thấy Chu Lợi Địch tìm đến Hắc Lặc Lỗ Tư.

Mặc dù biết Chu Lợi Địch cùng Hắc Lặc Lỗ Tư không có gì, nhưng An Địch Mỹ Áo thấy Chu Lợi Địch vẻ mặt như cũ khó chịu, lạnh như băng nhìn chằm chằm Chu Lợi Địch.

” An Địch Mỹ Áo điện hạ, thật là thật xin lỗi! Hắc Lặc Lỗ Tư đã hướng ta giải thích, là ta hiểu lầm, mang đến cho các người phiền nhiễu, thật là xin lỗi!” Chu Lợi Địch đi tới trước mặt An Địch Mỹ Áo, áy náy nói xin lỗi.

“Hừ!” An Địch Mỹ Áo hừ lạnh một tiếng, khinh thường dời đi chỗ khác đầu.

“Tiểu Mỹ Mĩ, đừng hẹp hòi như vậy!” Hắc Lặc Lỗ Tư bất đắc dĩ thở dài, bất quá nghĩ đến An Địch Mỹ Áo là bởi vì hắn mà chán ghét Chu Lợi Địch, trong lòng lại cao hứng trở lại.

“Không sao!” Chu Lợi Địch hào phóng mỉm cười nói.

An Địch Mỹ Áo liếc mắt Chu Lợi Địch một cái, lại là một tiếng khinh thường hừ lạnh. Thật ra thì hắn đã không tức giận Chu Lợi Địch cùng với chuyện Hắc Lặc Lỗ Tư rồi, mà là hắn từ trong xương không thích Chu Lợi Địch có dung mạo có thể sang ngang hắn.

“Chu Lợi Địch, thật xin lỗi! Bởi vì một chút nguyên nhân ta không thể nói cho người biết, người kia từ trước đến nay ở chung một chỗ người là người nào, nhưng ta có thể nói cho người biết người kia ở Thiên cung. Ta sẽ nhờ Bội La đem người đến Thiên cung, bất quá đến Thiên cung hết thảy phải nhờ vào một mình người!” Đứng ở bên cạnh An Địch Mỹ Áo Hắc Lặc Lỗ Tư lập tức cũng biết suy nghĩ trong lòng hắn, bất đắc dĩ liếc mắt, sau đó quay đầu nhìn Chu Lợi Địch nghiêm mặt nói.

“Cảm ơn người!” Chu Lợi Địch mỉm cười gật đầu, chân thành cảm ơn

nói.

“Bội La!” Hắc Lạc Lỗ Tư đối với bóng tối phía sau gọi một tiếng, Bội La lập tức xuất hiện.

“Người lập tức đưa Chu Lợi Địch đại nhân đi Thiên cung!” Hắc Lạc Lỗ Tư phân phó nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân!” Bội La đi tới bên cạnh Chu Lợi Địch vung tay lên, lập tức cùng Chu Lợi Địch đồng thời từ Âm u giới trong biến mất.

“Dã thú, Chu Lợi Địch cha hài tử trong bụng rốt cuộc là củ người nào?” An Địch Mỹ Áo tò mò hỏi.

“Cho ta thao cung một trăm lần sẽ nói cho cung biết!” Dã thú quay đầu nhìn hẳn, lộ ra tà ác cười dâm dăng.

“Hạ lưu! Tử dâm ma, ngươi một ngày cũng biết làm làm làm, ta cũng không để ý tới ngươi nữa! Cút ngay!” An Địch Mỹ Áo lập tức xấu hổ đỏ mặt, đẩy ra nó xoay người chạy đi đi soi gương, thưởng thức mỹ mạo tuyệt thế xinh đẹp của mình.

Hắc Lạc Lỗ Tư sủng nịch giương lên khóe môi, trong mắt hiện lên vẻ lo lắng, nó không tuân thủ ước định mà nói cho Chu Lợi Địch chân tướng, còn làm cho Chu Lợi Địch đi Thiên cung tìm người nọ, người nọ nhất định sẽ tìm đến nó tính sổ. Hơn nữa mẫu hậu rất nhanh liền sẽ biết bọn họ hợp tác với nhau lừa nàng, còn có chuyện của tiểu Mỹ xinh đẹp cũng sẽ bị phát hiện. Ai, hay nó là mang Tiểu Mỹ Mĩ đi ra ngoài trốn một chút ...

~~~~~bộ thứ nhất hoàn
~~~~~

LINK Truyện:

Cùng Dã Thú HHH <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/cung-da-thu-hhh-3004023.html>

LINK Chương này:

Chương 10

<https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/cung-da-thu-hhh-3004023/chuong-10.html>